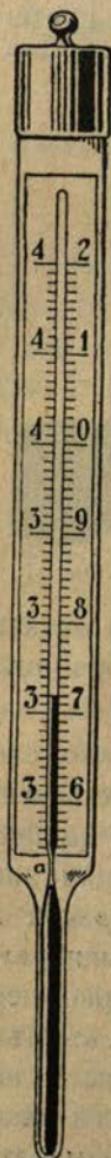

Живакът има много голѣма употреба. Безъ него ние не бихме познавали днешнитѣ медицински термометри, днешнитѣ огледала. Безъ него не бихме имали

много лѣкарства. Въ живака се разтварятъ металитѣ, тѣй както се разтваря бучка захаръ въ вода. Тия живачни разтвори носятъ име амалгами: златна амалгама, калаена амалгама и др. Златната и сребърната амалгами се употребяватъ за позлатяване и посрѣбряване, а калаената за приготвление на огледала. Сребърно-бѣлата жичка на термометритѣ е отъ живакъ. Той се употребява за тия уреди поради свойството си да се разширява равномѣрно при загрѣване. Медицинскиятъ термометъръ по своето устройство се малко различава отъ обикновенитѣ термометри, по които следимъ температурата на въздуха. При обикновенитѣ термометри живачната жичка сама слиза и се прибира въ резервоарчето, когато се понижи температурата, а при медицинския термометъръ (фиг. 3) жичката не слиза сама, а трѣба да се трѣсне съ ржка. Чрезъ леко пристисване на трѣбичката надъ резервоарчето, тя е стѣснена. Когато се разшири подъ действието на температурата, живакътъ излиза отъ резервоара и се изкачва по трѣбичката, но когато се изстуди, не може да се върне обратно. Жичката се скъсва, понеже, както казахме, живакътъ е суха течностъ, и за да се върне въ резервоарчето, трѣба да се трѣсне съ ржка. Това е направено, за да може да се отчита температурата точно. На

Фиг. 3 обикновенитѣ термометри не се прави такова стѣсняване на трѣбичката. Голѣма частъ отъ живака ($\frac{1}{4}$ отъ добиваното количество) се употребява за направа на червена боя цинобѣръ.